

॥ ९ ॥ पद्मिन्याः पद्मवत्याः सरस्याः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ लौष्टिभिरितिप्रयोगदे
तेषामापततां विगः करिणां दुःसहोभवत् ॥ नगाग्रादिवशीर्णानां शृंगाणां पततां क्षितौ ॥ ९ ॥ स्पंदतामपि नागानां मार्गानि शवनोद्भवाः ॥ मार्गसंरुद्धा संसृप्तं प
द्मिन्याः सार्थमुत्तमं ॥ १० ॥ ते तं मम दुःसहसा चेष्टमानं महीतले ॥ हाहाकारं प्रमुंचतः सार्थिकाः शरणार्थिनः ॥ ११ ॥ वनगुल्मांश्च धावंतो निद्रां धावहवो भवन् ॥
केचिद्वैतैः करैः केचिन्नेतुर्धरणीतले ॥ १२ ॥ निहतोष्ठाश्च बहुलाः पदातिजनसंकुलाः ॥ भयादाधावमानाश्च परस्परहतास्तदा ॥ १३ ॥ घोरान्नादानविमुं
चंतो निपेतुर्धरणीतले ॥ दृक्षेष्वा रुद्धा संस्थाः पतिता विषमेषु च ॥ १४ ॥ एवं प्रकरैर्बहुभिर्देवनाक्रम्य हस्तिभिः ॥ राजन् विनिहतं सर्वसमृद्धं सार्थमंडलं ॥ १५ ॥
आरावः सुमहांश्चासीन्त्रैलोक्यभयकारकः ॥ एषो गिरुत्थितः कष्टस्त्रायध्वं धावतायुना ॥ १६ ॥ रत्नराशिर्विशीर्णो यंगृहीध्वं किंप्रधावत ॥ सामान्यमेतद्विणं न
मिथ्यावचनं मम ॥ १७ ॥ एवमेवाभिभाषंतो विद्रवंति भयात्तदा ॥ पुनरेवाभिधास्यामि चितयध्वं सकातराः ॥ १८ ॥ तस्मिन् स्तथावर्तमाने दारुणे जनसंक्षये ॥
दमयंती च बुबुधे भयसंत्रस्तमानसा ॥ १९ ॥ अपश्यद्दृशंसं तत्र सर्वलोकभयंकरं ॥ अदृष्टपूर्वं तद्दृष्ट्वा बालापद्मनिभेक्षणा ॥ २० ॥ संसक्तवदनाश्चासा उत्तस्थौ भ
यविद्वला ॥ येतु तत्र विनिर्मुक्ताः सार्था केचिद्विद्विषताः ॥ २१ ॥ तेऽब्रुवन्सहिताः सर्वकस्येदं कर्मणः फलं ॥ नूनं न पूजितोस्माभिर्मणिभद्रो महायशः ॥ २२ ॥ त
थायक्षाधिपः श्रीमान्नवैवैश्रवणः प्रभुः ॥ न पूजा विघ्नकर्तृणामथवा प्रथमं कृता ॥ २३ ॥ शकुनानां फलं वाथ विपरीतमिदं ध्रुवं ॥ ग्रहानविपरीतास्तु किमन्यदि
दमागतं ॥ २४ ॥ अपरे त्वब्रुवन्दीनां ज्ञातिद्रव्यविनाकृता ॥ यासावद्यमहासार्थनारीत्युन्मत्तदर्शना ॥ २५ ॥ प्रविष्टा विरुक्ता काराकृत्वा रूपमानुषं ॥ तयेयं वि
हिता पूर्वमाया परमदारुणा ॥ २६ ॥ राक्षसीवाध्रुवं यक्षी पिशाचीवाभयं करी ॥ तस्याः सर्वमिदं पापं नात्र कार्या विचारणा ॥ २७ ॥ यदि पश्यामतां पापां सार्थग्री
नैकदुःखदां ॥ लोष्टिभिः पांसुभिश्चैव तणैः काष्ठैश्च मुष्टिभिः ॥ २८ ॥ अवश्यमेव हन्यामः सार्थस्य किल कृत्यकां ॥ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा वाक्यं तेषां सुदारुणं ॥ २९ ॥
ज्ञीताभीता च संविभ्राप्ता द्रवधत्रकाननं ॥ आशंकमाना तत्पापमात्मानं पर्यदेव यत् ॥ ३० ॥ अहो ममोपरिविधेः संभो दारुणो महान् ॥ नानुबध्नाति कुशलं कस्ये
दं कर्मणः फलं ॥ ३१ ॥ न स्मराम्यशुभं किंचित्कृतं कस्यचिदप्यपि ॥ कर्मणामनसा वाचा कस्येदं कर्मणः फलं ॥ ३२ ॥

बलोष्टशब्देन कारांतोप्यस्तीति ज्ञायते ॥ २८ कृत्यैव कृत्यका कुस्तिता कृत्या कृत्यकेति वातां ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥